

ACCIO CIUTADANA

23

EDITORIAL

Del moment polític

És possible que a la sortida d'aquesta edició, s'hagi alleugerit considerablement la pesantor de l'atmosfera política, tan densa en el moment d'escriure aquestes ratlles. S'és iniciat el Parlament espanyol el debat polític tan anhelat pels qui senten apetències de poder com pels enemics del règim i com, també, pels recolzadors de l'actual política.

Les vacances parlamentàries no han tingut l'eficàcia desitjada. Se'n esperava un saludable efecte sedant sobre el natural nerviosisme de les Corts després de la intensa i perllongada actuació dels parlamentaris, que permetria emprendre amb gran delit la tasca legislativa preparada en aquest interval, i se'n esperava també que permetessin al Govern la liquidació d'algunes qüestions pendents de resolució des de fa temps.

Era previsible que la naturalesa dels projectes que han de convertir-se en llei en aquesta etapa parlamentària havien de neguitejar els disconformes amb la tònica de l'actual política, singularment el projecte de Llei de Congregacions religioses i la de Tribunal de garanties. Especialment la primera, era ja d'esperar que produïria una gran campanya de les dretes, que han de fer els màxims esforços per a desnaturalitzar-ne l'esperit. Ja s'ha iniciat els durs atacs en voler valorar una suposada intervenció personal del Cap d'Estat en la redacció del projecte, i les modificacions introduïdes per la Comissió dictaminadora, al text definitivament aprovat pel Govern. Però, aquesta campanya no ha fet més que començar i hores de major preocupació s'han de produir, que seran vençudes per la força de l'espiritualitat esquerrana de la majoria del poble.

L'esclat del moviment del 8 de gener, ha acabat d'alterar les perspectives ofertes per les vacances parlamentàries. Era un deure del Govern, puix que era

qüestió de salut pública, el ràpid restabliment de l'ordre i fer sentir tot el pes de la llei als que no dubtaren en atemptar contra els més sagrats interessos nacionals sense poder justificar llur actitud amb un ideal de justícia incompatible amb el règim de llibertat que és la República.

Dels dos extrems, el de la dreta i el de l'esquerra, han partit actituds i excitacions que han anat enrarint l'ambient i que fins han despertat les, en estat letàrgic, apetències de poder d'alguns grups polítics. Perquè és curiós observar com alguns polítics que presenten com a primer postulat de llur programa el manteniment de l'ordre, de l'ordre sinònim de l'estatu quo, s'ajunten als extremistes d'esquerra per combatre el Govern, acusant-lo d'excessiu rigor en la correcció del desordre.

I així s'ha pogut arribar a una hiperestèsia tal, que ha fet possible que una reunió del Comitè directiu del partit radical i uns mots del senyor Lerroux, hagin posat la crisi com a cosa imminent.

Precisava també al Govern, com ha dit Azaña, el debat polític, aquest debat en què tant confien els enemics del Govern com a palanqueta contra la seva seguretat. Calia la depuració de l'ambient amb l'oxigenació parlamentària. Fora del parlament són possible totes les conxorxes, totes les desfiguracions del sentir popular, tots els maquiavelismes que, si res més no, tenen l'eficàcia de la creació d'estats d'inquietud. En el parlament, que vol dir, amb la República, en contacte amb la legítima representació del poble, tots els mals aires s'han esvaït i s'esvaïran. El règim actual és essencialment parlamentari, en èssència, com a demòcrata, i en resultats, per la seva actuació. Era necessari, certament, al Govern, el debat polític com a mitjà d'aclariment de la situació. Ja és començat i tenim confiança en què serà saludable pel Govern.

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

3 febrer 1933

15 cts